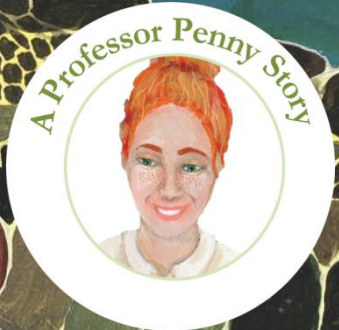

Sarah Nelms

Kate Nelms

Kaplumbağa ve Plastik Denizanasının Öyküsü

“Deniz, bir kere seni büyelerse, sonsuza dek o
büyünün ağına takılır kalırsın.”

– *Kaptan Kusto*

© 2017 Metin Sarah Nelms

© 2017 Canlandırmalar Kate Nelms

Orjinal Adı: The Tale of the Turtle and the Plastic Jellyfish

Bu çalışmanın sırasıyla yazarı ve çizeri olan Sarah Nelms ve Kate Nelms'in hakları 1988 tarihli Telif Hakları, Tasarımlar ve Patent Yasası ile korunmaktadır.

Bu kitapta Garamond yazı karakteri kullanılmıştır.

Her hakkı saklıdır. Bu kitabın hiçbir kısmı, yayıncıdan önceden yazılı izin alınmaksızın fotokopi, görüntüleme ve kayıt da dâhil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir şekilde, elektronik, grafik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya saklanamaz.

Profesör Penny'nin Hikâyeleri, Penryn, Cornwall'da bulunan Exeter Üniversitesi Yaşam ve Yer Bilimleri Fakültesi personeli ve öğrencileri tarafından yazılan bir dizi çocuk kitabından oluşmaktadır. Her biri belirli bir yaş grubuna uygun olan ve kendine özgü bir üslup ile yazılmış olan bu hikâyeler, doğa tarihi ve bilimsel araştırmalardan yaşama, hayvan davranışlarından mikrobiyolojiye ve doğa korumaya kadar birçok konuyu bir araya getirmektedir. Her hikâyede en sevdiğimiz bilim insanı Profesör Penny'ye dikkat edin. Dört ayaklı sadık arkadaşı Wilson ile karakterlerin maceralarının arkasındaki bilimi anlamanıza yardımcı olacaktır.

Profesör Penny serisindeki diğer öyküler:

Özel Bakteri Flo'nun Maceraları

Eve Gitmek İsteyen Psyllid

Woolly'nin Harika Kanatları

İsminin anlamı “Denizden Gelen” olan Nerin, açık denizlerde yaşayan bir kaplumbağadır.

Sahip olduğu paletli ayakları ve pürüzsüz kabuğu, su üzerinde kusursuzca kayabilmesini sağlamaktadır.

Bu çok güzel bir şey, çünkü bazen en sevdiği yiyecek olan denizanasını aramak için binlerce kilometre yol kat etmesi gerekiyor.

Nerin, bir gün suyun içerisinde salına salına yüzen bir sürü denizanasıyla karşılaştı.

“Yaşasın!” diye  ı lık attıktan sonra “O kadar açım ki hepsini yiyebilirim!” dedi.

Nerin onlara doğru hızla giderek, onları tabaktaki jöle gibi sallamaya başladı.

Nerin o kadar acele etmişti ki bu yüzen beyaz şeylerden bir tanesinin denizanası değil de bir plastik alışveriş poşeti olduğunu fark edemedi. Birisi onu yanlışlıkla denize düşürmüş olmalıydı.

Fakat çok geçti; Nerin çoktan onunla beraber tüm denizanalarını mideye indirmişti bile.

“Oh canıma değsin. Sonuncusunun tadı çok da hoş değildi ama neyse bugün için yeterince doydum” dedi.

Ardından hem şekerleme yapmak hem de güneşin, yediklerini sindirmesine yardımcı olması için su yüzeyine doğru yüzmeye koyuldu.

Kısa bir süre sonra Nerin kendini kötü hissetmeye başladı. Karnı ağrıyor ve hala midesinin tıka basa dolu olduğunu hissediyordu.

“Hımmmm galiba yemeği biraz fazla kaçırdım” diye iç geçirdi.

“Artık bu kadar açgözlü olmayı bıraksam iyi olacak” dedi.

Fakat aslında o kadar da çok yememişti.

Karnındaki plastik poşet, midesinin dolu olduğunu hissettiriyordu ve yediklerini sindirmesini de engellemişti.

Zaman ilerledikçe kendini daha da kötü hissediyordu. Artık hiçbir şey yiyemiyor ve yüzmesi de gittikçe güçleşiyordu.

Sonra bir fırtına patladı. Hiçbir şey yiyemediği için zayıf düşmüş kolları, hırçın dalgalarla mücadele edemeyecek durumdaydı.

Uzun bir süre çaresizce sürüklendikten sonra, kendini hiç tanımadığı bir yerde buldu. Denizin sesini duyabiliyordu ancak onu hissedemiyordu. Kolları kum içerisinde debeleniyor, yüzüne de hafif bir esinti çarpıyordu. Gözlerini açtığında nerede olduğunu anladı. Karaya vurmuştu!

Karada onu kaldıracak su olmadığı için kendini ağır hissediyordu. Bitkin düşmüş kollarını hareket ettirmek istiyordu ancak yapamıyordu.

“Ne yaparım ben şimdi? Eğer burada kalırsam güneş beni kavurur!”
diye düşündü.

Aniden bir ses duydu. Bu, gittikçe yaklaşan koca bir burnun koklama sesiydi.

Sonra birden

“HAV! HAV! HAV!” sesleri,

ardından

“Wilson? WILSON, BURAYA GEL!”

diye bağırان bir kız sesi.

Beyaz bir tüy yumağı ona doğru hızlıca koşuyordu. Nerin ne yapacağını bilmiyordu.

Hareket edemediği için kaçabilme şansı da yoktu, bu yüzden gözlerini sıkıca kapattı ve başına gelecekleri çaresizce beklemeye başladı.

Wilson başka şeyler düşünüyor gibiydi. Heyecandan kuyruğunu çılgınlar gibi sallayarak, Nerin'in etrafında daireler çiziyordu.

“Yaşasın!”, diye bir ses duyuldu ve ardından da: “Bu bir kaplumbağa!”.

O karmaşa içerisinde Nerin, Wilson'un yanında, ona merakla bakan yeşil gözlü kızı fark edememişti.

“Merhaba küçük kaplumbağa”, dedi kız. “Burada ne yapıyorsun sen bakalım”

Kız eğildi ve Nerin’in kabuğunun üzerine samimiyetle elini koydu.

“Arkadaşlarım bana Profesör Penny der, hiç merak etme şimdi sana yardımcı olacağım”.

Ancak daha önce Nerin’i yavaşça sudan biraz daha uzağa, kumun üzerine getirdi.

“Ne yapıyorsun sen! Okyanus o tarafta değil bu tarafta, yanlış yere götürüyorsun beni!” diye mırıldandı Nerin. O kadar yorgundu ki Penny ile mücadele edecek durumda değildi. Derken derin bir uykuya dalmıştı bile.

Gözlerini açtığında kendini parlak beyaz ışıkları olan bir odada, etrafı insanlarla çevrili halde buldu. İlk önce korkmuştu ancak sonra Penny’i görünce güvende olduğunu anladı.

Penny Nerin’e “Çok zor zamanlar geçirdin. Denizanası zannederek yediğin plastik poşet gerçekten seni mahvetmiş. Ancak korkmana gerek yok, şimdi o poşeti midenden çıkartacağız” dedi.

Poşet Nerin’in midesinden çıkartıldıktan sonra Nerin, kendini daha iyi hissetti. Yeniden yemek yemeye başlamış ve hatta havuzda yüzebilecek gücü bile kendinde bulabilmişti.

Nerin Hastanede tedavi olurken yeni arkadaşlar bile edinmişti.

Hastaneye kafası bir balık ağına takılmış halde getirilen denizaslanı Curtis bunlardan biriydi.

Sonra yavru deniz martısı Winnifred vardı. Anne ve babası onu yanlışlıkla yemek yerine, yemeğe benzeyen plastikle beslemiş, o da kötüleşince kendini hastanende bulmuştu.

Son olarak da Sebastian vardı. O da kuyruğu bir balık ağına takıldığı için yaralanmış bir yunustu.

Neyse ki burada hepsi iyileşmişti.

Nerin için arkadaşlarından ayrılmak üzücü olsa da eve yani içerisinde özgürce s z lebileceği geniş okyanuslara geri dönecek olması onu sabırsızlandırıyordu.

Nihayet eve dönme zamanı gelip çattığında, bir türlü engelleyemediği heyecanı, yüzünden okunuyordu. Ayaklarını, sanki sahilden denize doğru bir yarış başlayacakmış gibi çılgınca kumsala vuruyordu.

Bir grup öğrenci bu anı görmek için Nerin'in etrafına toplanmış, onun eve dönüşünü alkışlıyor ve uğurlamak için el sallıyorlardı.

Güneşte parıldayan kızıl saçlarıyla Profesör Penny ve heyecanla havlayan Wilson da oradaydı

Nerin, bir yandan kabuğunun üzerine püsküren serin sulardan dolayı mutlu olurken bir yandan da onlarla tanıştığı için ne kadar şanslı olduğunu düşünüyordu.

Onların bu yardımseverliğini asla unutmayacaktı.

Peki sizler neler yapabilirsiniz?

Çöpünüzü her zaman çöp kutularına atın ve asla yere atmayın

Mümkün olduğu kadar her eşyanızı tekrar kullanmaya ve geri dönüştürmeye çalışın

Pazar, market ve bakkala gittiğinizde plastik torba yerine bez çanta kullanmaya çalışın

Plastik şişelerden su içmeyin

Sahil temizleme çalışmalarına gönüllü olarak katılın

Sarah, Exeter Üniversitesi'ne bağlı Plymouth Deniz Bilimleri Laboratuvarında plastiklerin deniz canlılarına olan etkisi üzerine doktora yapmaktadır. Kardeşi Kate ise çocuk kitapları için çizimler yaparak geçimini sağlamaktadır.

Bu kitap orijinal olarak Jenni Sanderson tarafından düzenlenmiş ve Exeter Research Development Team Üniversitesi tarafından finanse edilen bir grup araştırmacının liderlik ettiği bir girişimin bir parçası olarak üretilmiştir. Profesör Penny ve Wilson karakterleri Nicole Bodey ve Katie Cooke tarafından yaratılmıştır. Yazarlar tüm değerli desteği ve bilgeliği için Caitlin Kight'a teşekkürlerini sunarlar. İngilizce aslından çeviren: Sedat Gündoğdu.

Nerin Denizanasıyla beslenmeye bayılan bir deniz
kaplumbağasıdır.

Bir gün yanlışlıkla yediğı bir plastik poşet onu rahatsızlandırır.

Neyse ki Profesör Penny ve onun sadık dostu Wilson ona
yardımcı olmak için hazırdır.

ISBN 978-0-9563466-7-4

9 780956 346674 >